

N:o 26.

Af herr **Krok**, om ändring af gällande bestämmelser angående utbetalning af begrafningshjelp för embets- och tjänstemän samt betjente.

Enligt äldre författningar innehölls för de fleste embets- och tjänstemän, som erhöllo ordinarie beställning å rikets stat, lönen för någon tid under namn af begrafningshjelp eller nådårsbesparing, sålunda att den, som till en syssla vunnit befordran, måste under sex månader, räknade från och med månaden näst efter den, hvori utnämningen skett, tjena antingen utan lön, om han förut icke innehaft ordinarie tjänst eller, i fall han egt sådan tjänst, med den lön, som åtföljt den frånträdda befattningen, emot rättighet för sterbhuset efter embets- eller tjänsteman, som i tjänsten aflidit, att såsom begrafningshjelp tillgodonjuta ett mot den sist innehållna lönen svarande belopp, och hafva sterbhus efter embets- och tjänstemän, som blifvit på indragningsstat öfverflyttade, ständigt ansetts ega samma rättighet, som enligt hvad nu är nämndt tillkommer sterbhus efter dem, som i tjänsten aflidit, hvaremot sterbhus efter tjänsteman, som erhållit afsked utan rätt till pension på indragningsstat, icke eger utbekomma begrafningshjelp, äfven om innehållning af lönen derfor egt rum.

Genom kongl. kungörelsen den 17 september 1851 förordnades bland annat, att de under namn af begrafningshjelp eller nådårsbesparing bestämda innehållningar af embets- och tjänstemäns löner skulle upphöra och att alla, som efter 1852 års början erhöle ordinarie beställning på stat eller till annan tjänst förflyttades, skulle från och med månaden näst efter den, hvarunder de blifvit utnämnde eller förordnade, ega tillträda och uppbära de löner, hvartill de voro berättigade, i följd hvaraf sterbhusen efter dessa löntagare icke skulle ega att utbekomma begrafningshjelp af de i nämnda ordning tillträdda löner eller lönetillökningar. Deremot berättigades icke genom samma författning de embets- och tjänstemän, hvilka dittills fått såsom be-

grafningshjälp vidkännas innehållningar af lönerna, att utbekomma hvad som innehållits, utan skulle dittills gällande föreskrifter fortfarande lända till efterrättelse.

Om vid tiden för nyssnämnda författnings utfärdande man ansåg sig icke kunna taga steget fullt ut och i sammanhang med befrielse från skyldigheten att intjena begravningshjälp berättiga dem, som då intjenat sådan, att återfå densamma, så har detta sannolikt berott derpå, att man velat förebygga, att statsverket skulle på en gång få vidkännas den ganska betydande utgift, som erfordrades för utbetalning af löneinnehållningarne till det stora antal tjenstemän, som då kunde derom framställa fordran.

Detta skäl, som utan tvifvel var af betydelse vid tiden för nyssnämnda förändring, har nu försvunnit, alldenstund af de embets- och tjenstemän, som fått vidkännas innehållningar af sina löner, troligtvis ingen numera innehar embete eller tjänst och endast ett fåtal efter erhållet afsked kvarstår på indragningsstat. Vid sådant förhållande och då det ej lär kunna anses obilligt, att ifrågavarande löneinnehållningar, hvilka utgöra ersättning för arbete i statens tjänst under en länge sedan förgången tid, till vederbörande utbetas, tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utfärdande af en förordning, hvarigenom embets- och tjenstemän samt betjente, hvilka för sina sterbhus grundlagt rätt till begravningshjälp, må berättigas att, då de för sin återstående lifstid öfverflyttats till allmänna indragningsstaten, begravningshjelpen sjelfva utbekomma.

Om remiss till vederbörligt utskott torde jag få anhålla.

Stockholm den 27 januari 1896.

P. Krok.